

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2111/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јањић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Вожд Карађорђе“ са седиштем у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате трошкова превоза, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3850/24 од 31.10.2024. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3850/24 од 31.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3850/24 од 31.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 456/21 од 08.05.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиле повучена у делу у ком је тражила да се исплата накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада врши у новцу по цени месечне карте за другу зону јавног саобраћајног превоза на рачун тужиле који је евидентиран код послодавца докле год за тим постоји обавеза послодавца. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име неисплаћене накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 01.12.2020. године до 31.03.2021. године, исплати појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе означено и опредељено овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој на износе накнаде превоза за долазак и одлазак са рада досуђене ставом другим изреке исплати законску затезну камату за период почев од петог у текућем месецу до шестог у наредном месецу. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.340,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3850/24 од 31.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...18/2020 и 10/2023 - др. закон, у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет спора је исплата накнаде трошкова превоза тужиљи као раднику тужене у готовом новцу, према писменом захтеву којим је тужила од тужене тражила такву исплату, уместо уплате на БУС плус картицу, а нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили правилном применом материјалног права – одредаба Закона о раду и Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика које не одступа од судске праксе, у којој је расправљено питање права запослених на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена уз ревизију није доставила другачије правноснажне или ревизијске судске одлуке које би указивале на другачији закључак. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужене не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени према члану 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за трошкове исхране на раду поднета је суду 08.04.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 13.100,00 динара.

Како у спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић